INSCRIPTIONES

ANTIQUAE.

INSCRIPTIONES

ANTIQUAE

A COMITE CAROLO VIDUA

IN TURCICO ITINERE COLLECTAE.

LUTETIÆ PARISIORUM

EXCUDEBANT AUG. FR. ET PR. DONDEY-DUPRÉ BIBLIOPOLAE,
Via vulgo dicta *St-Louis*, 46,
NECNON VIA DICTA RICHELIEU, 47 *bis*.

M DCCC XXVI.

EX TYPIS DONDEY-DUPRÉ.

PRAEFATIO.

Quum peregrinationis causa Italia discessi, de turcico itinere nihil erat in animo. Quippe Lutetiam et Londinum accedens, hinc ad septentrionem me contuli, atque Daniam, Sueciam, Lapooiam, Moscoviam perlustravi. Peracto Boreali itinere, cupido maxima incessit Sarmatiae late patentes campos, quos Tanais et Borysthenes alluunt, tum Ponti Euxini atque Paludis Maeotidis oras invisere. Ita ad Turcicam peregrinationem subinde capessendam inductus fui, quam ad usque ultimos imperii fines in AEthiopiam extendi. Id autem mihi propositum erat potissimum gentium mores et iostituta pervestigare, veterum simul aedificiorum praeclaras reliquias spectare; nihil vero de litteratorum lapidum notitia ad me pertinere arbitrabar, jam pene cunctos exscriptos reputans, vel si qui superessent, nonnisi ab homine graeci sermonis, atque antiquitatis eruditissimo colligi posse. Aliter tamen se res habuit. Cum enim crebro occurrerent inscriptiones a nullis, ut ferebatur, vel a paucis admodum visae, quasdam referre in pugillaribus coepi. Crevit exinde paulatim eas conquirendi studium, atque in eam sententiam veni, peregrinantis in barbara terra officium esse priscas memorias, quae in dies teruntur, atque

destruuntur, ab oblivione quam maxime vindicare. Nam sicut omnino deperdita sunt plurima a Sponio, Chandlero, aliisque prodita monumenta, non dissimili ratione conjicere licet, marmora a me descripta fore ut posteri necquicquam perquirant.

Haec praemonere oportebat, ne vitio mihi verteretur in graecis litteris atque antiquitatibus haud versato, vetustarum inscriptionum volumen emittere. Nimirum non est hoc eruditi hominis, sed peregrinantis opus. Sane fateor, diu ancipitem haesisse, an eas in lucem proferrem, necne; et jam de illis edendis consilium ferme abjeceram, quum Cl. Letronnii (1) AEgyptiacas Disquisitiones pervolvens, locus ille succurrit, ubi graviter conqueritur incuriam peregrinatorum, qui monumenta ex itinere allata recondentes, subsidio eruditos frustrantur, atque priscarum rerum notitiae quodammodo officiunt. Haec verba ita me commoverunt, ut omni dubitatione rejecta, mea tandem vulgare statuerim.

Nunc operis rationem paucis expediam.

Inscriptiones sigillatim digessi per varias regiones eo ipso ordine, quo peragravi, nempe anno MDCCCXIX, Sarmatiam, Bithyniam, Troadem, Pergamum; anno MDCCCXX AEgyptum,

---

(1) *Recherches pour servir à l'Histoire de l'Égypte pendant la domination des Grecs et des Romains, tirées des inscriptions grecques et latines, etc.*, par M. Letronne. Paris, 1823, *Introduct.*, pag. xxxij.

Nubiam, Syriam, ac Cypri partem; reliquas demum anno MDCCCXXI.

Paucas admodum Athenarum profero, nullas Ephesi, nam quo celebrior, et peregrinatoribus frequentior erat locus, eo magis labori parcebam.

Verum ex congestis inscriptionibus magnam partem seposui, videlicet: in primis quae ad medium aevum pertinent; deinde (nonnullis et Cypro exceptis) omnes alienos apographos, quorum haud exiguam copiam ex itinere comparaveram, fragmenta insuper nimis corrupta, mutila, subobscura; postremo quae jam prodierunt. Non me latet, perdifficile esse pro certo scire quid in hoc genere editum sit, quid non; nimia enim librorum farrago expendenda esset. Verumtamen praecipuas syllogas, veluti Gruteri, Reinesii, Sponii, Pocockii, Chandleri, Chishullii, Muratorii, necnon quamplurimos peregrinationum libros pertinaci ac fastidioso labore pervolvi, ne antehac vulgatas pro ineditis jactarem. Nonnullas vero minime ignotas rursus exhibui, quum exemplar meum visum est emendatius, aut integrius, aut dissimile quid proferens.

Graecas inscriptiones judicio subjeci docti inter Italos viri, qui ex variis lectionibus optimas quasque elegit, difficiles locos emendavit, interdum etiam supplevit. Verum aliquando ab emendatione ipsa recedere sum coactus, cum mendosum esse archetypum ipsum reor, quod praesertim in Nubiensibus occurrit. Nam archetypa magno studio consului, quantum loci conditio, temporis spatium, ac gentis feritas sinebant; si quid

esset ambigui et mutili animadvertere curavi, atque deformata potius, quam ad arbitrium castigata exempla emittere praetuli. Itaque litteras dubias minusculo charactere persaepe expressi; suppletas semper inter parentheses conclusi.

Omnibus autem titulis accurata loci descriptio praefigitur, ut si aliquis deinceps peregrinator recognoscere velit, dummodo supersint, cite et facile possit. Hodiernis item oppidorum nominibus vetera adjunxi. Litterarum insuper ac lapidum formam, ornamenta, mensuras ad pedis anglici, aut metri gallici normam diligenter indicavi. Cum vero mentio fieret de locis, et antiquitatum vestigiis parum cognitis, vel omnino delitescentibus, earum notitiam aliquam tradere ab instituto non absonum, ac lectori non ingratum futurum existimavi. Quod de Syriacis praecipue dictum volo. Nonnullas etiam adjeci chronologicas, atque geographicas adnotationes; raro tamen et parce, quum nihil antiquius habuerim, quam eruditi partes omnino detrectare; eruditis vero illustrandi, emendandi, supplendi, enucleandi materiam suppeditare.

Augustae Taurinorum, Kal. Febr. MDCCCXXIV.

INSCRIPTIONES ANTIQUAE

IN TURCICO ITINERE EXCERPTAE.

SARMATIAE INSCRIPTIONES.

(Tab. I, 1.)

In musaeo novae urbis Nicolaev, quae non longe ab antiquae Olbiae ruderibus, et ab ostiis fluminis Bog, olim Hypanis, distat, haec fragmenta visuntur.

(I, 2.)

Ibidem.

Nonnulla graeca marmora in Tauride a me exscripta, et ad Bosphorum Cimmerium non edam, quum ea jam protulerit Cl. Raoul-Rochette, in opere cui titulus: *Antiquités du Bosphore Cimmérien.* Monebo tantum inscriptionem a novo Chersoneso allatam, quae nunc servatur in pago Sabli prope Bakceserai, cujus initium est: AYTOKPATωPKECAPZHNωN, etc., minus recte a Pallas (*Atlas du Nouveau voyage dans les gouvernemens méridionaux de l'empire de Russie*), et a Waxel (*Recueil de quelques antiquités trouvées sur le bord de la*

mer Noire; Berlin, 1803, in-4°), vulgatam fuisse; rectius vero ab Anglo Whittingtono (V. *Travels in various countries of the East, edited by Robert Walpole;* London, 1820, pag. 586), cujus lectioni emendationes meae consentiunt.

BITHYNIENSES INSCRIPTIONES.

(II, 1.)

Modaniae, quae olim Apamea, vel Myrlea, in quodam vestibulo prope graecum templum inscriptio optime sculpta in marmoreo stylobate, ac litteris dilucidis. Truncus latus pollices viginti tres, altus triginta quatuor. Totius autem stylobatis altitudo ad quatuor anglicos pedes cum quatuor pollicibus. Edidit Pocockius (*Inscript. antiq.*, pag. 31).

(II, 2.)

Modaniae in parva via cippus in exteriore pariete domus cujusdam Graeci infixus, cujus latitudo est unius pedis cum uno pollice, altitudo vero pollicum sexdecem sine fastigio.

Cum inter Romana nomina nullibi repererim IMINDIVS, interdum vero MINDIVS, genuinam suspicor lectionem L· MINDIVS; nam I pro L facile commutatur. Nihilominus proferam, ut exscripsi.

(II, 3.)

Nicaeae, hodie Isnik, ad portam, quae Byzantium

ducit, turcice *Stambul kapussi*, in operculo sarcophagi, qui est in muro infixus, et ingredienti in urbem a sinistra occurrit.

(III, 1.)

Nicaeae ad portam, quae lacum prospicit, in epistylio, quod est grande quadrangulare saxum sine ullo ornatu, terra pene obrutum, et nunc in quatuor partes fissum. Inscriptio optime sculpta magnis litteris, quarum mensura pedis quadrantem aequat. Littera Ξ hanc formam habet. (N° 2.)

Gruterus jam retulit ex Busbequii schedis (MLXXVIII, 2), sed Claudii nomine omisso, et versibus aliter dispositis.

M. Aurelius Claudius, qui et Claudius II brevius appellatur, imperium adeptus anno CCLXVIII, consulatum sequenti anno gessit, obiit vero anno CCLXX. V. *Gruterum*, ad pag. CCLXXV, 9 et 10, ubi dicitur COS. II.

(III, 3.)

Nicaeae in ingressu orientali, qui a Turcis appellatur *Lefka kapussi*, vel *Karadin kapussi*, tres prope continuatae portae succedunt, quarum secundam sive mediam Romanorum imperatorum aevo exstructam demonstrant architecturae ratio et ipsi tituli in utraque facie sculpti. In fronte erga urbem prior inscriptionis pars in zophoro incisa edita fuit a Pocockio (pag. 28, ad n. 5); posterior autem in epistylio a Cl. Hammero,

in *Itinere Bithyniaco,* ad n. 2. In altera autem fronte, quae scilicet ad agrum spectat, sequens titulus legitur, cujus duo priores versus sunt in zophoro sculpti, tertius et quartus in epistylio, et perpaucae litterae, quae quintum versum conficiunt, infra epistylium. In priore zophori versu litterae videntur fuisse olim aere positae. Hanc inscriptionem universe detritam, valde imperfectam profero; sed Pocockius (ad n. 6) imperfectiorem edidit; Sestinius vero imperfectissimam. (V. *Lettere Odeporiche*, etc.)

(IV.)

Ad *Sareu kajà,* turcicum nomen, quod flavam rupem sonat, trium a Nicaea horarum itinere, in australi Ascanii lacus ripa, ultra pagum Balarum, et haud procul a pago Muskecim haec inscriptio sculpta est in rupe, quae lacui imminebat, ac propterea a Romanis excisa fuit, ut viae, quae Apameam ducebat, aditus pateret. Ceteris peregrinatoribus effugisse autumo, eo quod nunc frequentius iter fit per borealem lacus ripam.

Pars rupis inscripta lata est pedes quinque, et alta duos pedes. Sculptura mediocris. Versus primus litteras majores habet, reliqui pene aequales.

Latinorum versuum initium partim lapsu temporis aquis a monte stillantibus corrosum, partim data opera erasum. Fuerunt etiam, qui vel levi scalpro, vel potius cultro quasdam litteras incondite adjecerint. Aqua ipsa e visceribus montis erumpens mediam perforavit

inscriptionem; ac subjectas graecas litteras penitus delevit, quod et in exemplo delineare curavi. Nihilominus doctus vir, graeca cum latinis comparans, integram inscriptionem feliciter restituit.

Nero consul fuit III, anno Christi LVIII, et COS IV, anno LX. Eo igitur temporis spatio hoc opus factum videtur, scilicet anno LVIII, vel LIX.

Sponius in *Miscellaneis eruditae antiquitatis* (p. 267) inscriptionem refert in pago Luc. foro Juliensis repertam, in qua Neronis tituli cum hac epigraphe consentiunt, excepto quod hic appellatur IMP. $\overline{\text{V}}$, et apud Sponium *Imperator iterum.*

Obelisci prope Nicaeam titulum rectius quam Pocockius edidit Hammerus in *Itinere Bithyniaco.*

(V.)

Nicomediae in via dicta *Ciarsi Mahalesi,* in interiori porticu exiguae domus cujusdam Turcae, cui nomen *Jerdelenin Evi,* ara venusta, cujus trunci latitudo, et crassitudo pedum duorum cum duobus pollicibus.

Tres postremi versus humo tegebantur; nec parum aeris ac patientiae impendi, ut delegere paterentur Turcae, quibus alta mente infixum haerebat, non ad titulum legendum, sed ad thesaurum effodiendum me operam conferre.

Alius insuper in fine sculptus fuerat versus, tamen antiquitus diligenter, atque leviter abrasus.

(VI, 1.)

Nicomediae, nunc *Ismit*, vel *Isnigmid*, quasi εἰς Νικομηδείαν, in urbis parte, quae in planitiem porrigitur, orientem versus, prope Turcarum templum surgit in medio viae semirutum *Turbeh*, seu mahumetanum sepulcrale monumentum. Juxta illud inveni fractum lapidem vetustate corrosum, robigine exesum, lectu difficilem; ac propterea adhuc erroribus deformem profero, quamvis semel atque iterum emendaverim.

(VI, 2.)

Nicomediae ad summum urbis in loco dicto *Bakcesmesi*, quod latine ad vineae fontem, in angulo privatae domus, prope compitum cippus in solo inversus pulcris litteris.

(VI, 3.)

Nicomediae in superiore urbis regione *Jucari Bazar*, ad *Bassà Hamam*, quod est praefecti balneum, prope tabernam, vulgo *café*, olim sepulcralis arca, nunc fonti scaturienti subjecta. Ejus frons alta pedes duos, longa pedes sex cum quadrante, sed inscriptio tertiam longitudinis partem tantum occupat.

(VI, 4.)

Ibidem, sub platano prope eundem fontem.

(VII.)

Super colles Boream versus, in quadam vinea, tertia horae parte ab urbe, unde in Nicomediensem sinum amoenus prospectus, stylobatem inveni jam pridem effossum in altera vinea huic ad orientem proxima. Multa ibi antiqua fundamenta reperiuntur fortasse moenium, quae acropolim vallabant.

Stylobatis truncus latus pollices viginti unum, altus triginta sex. Cymatii altitudo decem pollicum, et basis tantumdem. Inscriptionis decem et octo versus sculpti sunt in trunco, quatuor in quadam parte basis, postremus in plintho. Plerique versus acephali. Vicesimus autem minoribus litteris interpolatus.

(VIII, 1.)

Extra Nicomediam, in via quae coemeterio Armenorum adstat, Boream versus lapis infixus in parvo muro, cujus longitudo tribus pedibus, altitudo vero dodrante. Clarus Hammerus in *Itinere Bithyniaco* minus integram edidit.

(VIII, 2.)

In pago Sabangia, sex a Nicomedia horis, orientem versus, cippus in via prope *Menzil*, seu veredorum stabulum. Basis humo contecta.

(VIII, 3.)

Sabangiae in amplo stabulo diversorii, quod appella-

tur *Agà Kan*, fragmentum, cujus ornatus festinanter et inaccurate expressi.

(IX, 1.)

Ibidem ara solo infixa in quadam via.

TROADIS INSCRIPTIONES.

(IX, 2.)

In coemeterio pagi Halileli keui columnae scapus cum titulo, cujus quatuor priores versus exscripsit doctor Hunt. (V. *Memoirs relating to European and Asiatic Turkey, edited from Mss. Journals by Robert Walpole;* second edition. London, 1820, pag. 104.)

(IX, 3.)

In quadam via oppidi *Koun Kalé*, quod latine sonat arenosa arx, juxta januam domus Turcae *Jeanagiulo* pulcrum marmor exiguis litteris delicate sculptum, ac parvula corona ornatum, sed in fine versuum mutilum.

Edidit Philippus Barker Webb, Anglus, ad calcem observationum de Agro Trojano in opere Mediolani impresso, cui titulus *Biblioteca Italiana* (vol. XXIII, ad annum 1821). Alias etiam Troadis inscriptiones ibidem vulgatas rursus exhibeo, cum doctorum virorum judicio exemplar meum visum sit emendatius.

(X, 1.)

Ibidem in platea, quam vocant *Cifrinalé*, marmor

superne fractum, atque excavatum. V. Webb, loco citato.

(X, 2.)

Ibidem juxta ostium domus cujusdam Turcae, cui nomen *Tunisi Ali Bei.* Ubi secundus versus deficit, marmor sectum apparet. V. Webb.

(X, 3.)

In coemeterio pagi Koum keui tabula marmorea ampla, et pulcra, duobus tantum angulis inscripta (1).

(XI, 1.)

Prope pagum Chiblak in parvo colle, meridiem versus, inter rudera fortasse novi Ilii, marmor cubi formam habens, intus excavatum, exterius hunc titulum profert.

(XI, 2.)

Ibidem minus culta littera inscriptus lapis altus pollices sex, latus circiter viginti duo.

(XII, 1.)

In coemeterio pagi Jikli columna ex granito, for-

---

(1) Eadem suppletis, quae desunt, litteris.

	ΑΥΤΟΚΡΑ[ΤΟΡΑΤΙ]
[Τ]ΟΝΘΕΟΝ	ΤΟΝΚΑΙΣΑΡΑΘ[ΕΟΝ]
	ΘΕΟΥΟΥΕΣΠΑ[ΣΙΑ]
	ΝΟΥΥΙΟΝΣΕΒΑΣΤ[ΟΝ]

tasse milliaria, cum inscriptione, cujus finem terra obrutum detexi. Aliquid etiam supplevi. Intervallum in versu octavo litteris caret. Vide Webb.

(XII, 2.)

Eodem Jikli coemeterio fragmentum omni ex parte fractum. Superius vestigia quaedam praecedentis versus apparent. V. Vebb.

(XII, 3.)

In pago Bunarbasci, juxta quem Le Chevalier aliique clari scriptores vetus Ilium fuisse putant, tabulam marmoream inveni, cujus inscripta facies prona jacet, ideoque a paucis visa, etsi peregrinantium ad Priami urbem frequens sit accessus.

Latitudo ejusdem tabulae pedum duorum, altitudo pedum quinque cum pollicibus septem, crassitudo vero pollicum decem. Characteres antiqui attritu potius quam vetustate pene deleti, ita ut multo labore paucas litteras, ac postremos versus exscribere vix potuerim.

(XIII, 1.)

In vico Dalian Keui juxta ruinas Alexandriae Troadis, dum antiquis ruderibus excavandis, quibus nova construerunt in Hellesponto propugnacula, Turcae operam dabant (qua Abydi, Alexandriae Troadis, aliarumque vetustarum urbium ultimum paratur ex-

cidium), nonnulli sarcophagi eruti sunt, quorum alteri jam fracti, alteri alio advecti. Hunc titulum legi in operculo cujus arca in quodam proximo pago translata fuerat ad aquarii usum. Vide Webb.

(XIII, 2.)

Alexandriae Troadis in elegantissimo marmoreo stylobate, vel statuae basi inscriptio optime sculpta. Versus primus, ac duo postremi grandiores litteras habent. In octavi intervallo nihil deest.

PERGAMI AC TEI INSCRIPTIONES.

(XIV, 1.)

Pergami penes quendam Graecum Joannem a Chio exstat tabula marmorea, quae, dum restituerentur aedes, anno circiter MDCCCXVIII effossa fuit.

Litterae elegantes, tametsi dimidium anglici pollicis altitudine vix excedant. Earum forma carminis vetustatem indicat.

Tabulae latitudo est pollicum viginti novem cum dodrante, quorum septem excipiunt duae simae cum apophygis, quae hinc inde titulum concludunt. Ejus altitudo pollicum viginti octo a dextera, et triginta duo a sinistra parte, quod discrimen oritur ex eo, quod superius tabula sit oblique fracta, ideoque septem prioribus versibus initium desit.

In sexto versu spatii aliquid relictum, in quo nulla littera.

Versus octavus, et nonus ab uno ad alium marginem protenduntur; subsequentes vero inaequales sunt, et majus quandoque vel minus spatium relinquunt. Nam lapis ipse in utroque latere integer, sed supra et infra confractus.

Versus decimus et undecimus majori intervallo, quam ceteri, distant.

(XIV, 2.)

Apud Graecum Panajoti Bakirgi, in arula rotunda pulcri marmoris, cujus formam ac mensuras in delineatione servavi.

(XIV, 3.)

Ad inferiorem, ac recentiorem ambitum moenium arcis, in turris structura vetustus hic lapis insertus fuit, litteris valde attritis.

(XV, 1.)

In ejusdem arcis ascensu, transgresso inferiori moenium circuitu, porta occurrit in alterius muri ambitu; quem si ad dexteram sequeris, lapidem inscriptum reperies, olim in interiore parte muri sepultum, atque ejus demolitione nunc denuo e tenebris in lucem revocatum.

Quarto versu legendum ne sit ΕΥΝΕΙΚΟΣ, ac postremo ΛΕΥΚΩΝ non satis compertum.

(XV, 2.)

Apud Graecum optimatem, transito impluvio, in ipso limine interioris aedium partis, paucis et magnis litteris non optime sculptis. In fine prioris versus deest I. Nihil in lapide ulterius habebatur.

(XV, 3.)

In interno pariete juxta impluvium domus cujusdam Graeci, extra Graecorum vicum, inscriptio in parvo stylobate, cujus formam raptim delineavi.

(XVI, 1.)

In urbis regione, quam vocant *Abagi Mahalé*, penes quendam Turcam parvus stylobates. In inferiore parte trunci sculpta est inscriptio, in superiore anaglyphon per medium confractum.

(XVI, 2.)

In impluvio thermarum, quibus nomen *Ciup Hamam*, seu amphorae balneum, ara cymatio decorata cum latina inscriptione rudi charactere incisa. Plures litteras prorsus incertas omisi. Subjectam coronam, subscriptumque SACRVM inferne circumcingunt serta a taurinis capitibus pendentia.

Aliter retulit Thomas Smith in *Septem Asiae ecclesiarum Notitia*, et ex eo Muratorius in *Nov. Thes. Inscript.*, pag. DCLXIX, n. 4.

(XVI, 3.)

Inter rudera Tei, hodie Bodrun, praegrande fragmentum valde mutilum. Hoc loco posui, quod Ionia contermina erat Pergami.

AEGYPTI INSCRIPTIONES.

Graecae in Aegyptiacis monumentis inscriptiones non paucae sunt, sed eas omnino neglexeram, ratus jam cunctas exscriptas fuisse a doctis Gallis, vel si aliqua effugisset, ab eruditissimo anglo Hamiltono, qui statim post Gallorum expeditionem Aegyptum perlustravit.

Quum autem ejusdem *Aegyptiaca* in eo ipso itinere ad manum haberem, itemque Denonii pictoris egregii descriptionem; cumque titulos diverse ab illis exscriptos, Hamiltonumque subinde haesisse viderem, operae pretium existimavi eorum lectiones cum monumentis ipsis comparare. Duas tantum inscriptiones ita contuli, et quamvis jam pluries vulgatas, exemplar meum hac industria quaesitum ceteris fidelitate praestare arbitror.

(XVII.)

Antinoensis titulus Alexandro Severo inscriptus legitur in stylobate, cui olim columna superposita erat, nunc in quodam urbis quadrivio collapsa jacens. Exscripsit ac supplevit Cl. Jomardus; exscripsit etiam laudatus Hamiltonus; dein ex eorum comparatione Cl. Letronnius (*Recherches pour servir à l'histoire d'Égypte. Paris*, 1803, pag. 280, etc.), aliter supplevit.

Ex ipso stylobate epigraphen accurate descripsi anno MDCCCXII, ibique cum Hamiltono contuli. Quasdam litteras post undeviginti annorum lapsum deletas novi, quasdam diverse legi, quasdam adjeci. Animadvertendum est exemplar meum confirmare nonnullas Cl. Letronnius conjecturas, et ejus præsertim noni versus peringeniosam divinationem.

Aetas autem potissimum incerta, quia numerorum notae varie proferuntur; nam

Cl. Jomardus exscripsit LIA·IIT

Hamilton vero LIΔIIT

Quum post anni notam investigandum esset mensis nomen, et duo illi tractus speciem prae se ferrent litterae Π, cui T succedit, Cl. Letronnius supplendum censuit ΕΠΙΦΙ, eo quod nulli ex aliis Aegyptiorum mensium nominibus haec notarum species aptari melius queat. Cum vero mensis Aegyptiacus Epiphi respondeat mensibus Romanis Junio, ac Julio; fuerit autem Alexander Severus a militibus interfectus mense februario ejus imperii anno decimo quarto (Aegyptiorum more computato), Cl. Letronnius non immerito arguit legendum potius IA, scilicet anno undecimo. Nunc vide quantum a vero deducat vel minima in antiquis exscribendis lapidibus immutatio. En genuina lectio : LIΔ// · T· · · Duo illi tractus exstant, sed inclinati, nec sunt litterae, sed, ut puto, signum quoddam discriminis, quod et in nonnullis Nubiensibus inscriptionibus videtur. Subsequitur T, cui qua-

tuor, vel quinque succedebant litterae nunc penitus corrosae. Cum autem in nullo Aegyptiaci mensis nomine occurrat littera **T**, nisi in mense **TYBI**, censendum est in illo spatio corrupto sculptas fuisse litteras **YBI**, ac diei numerum. Mensis **TYBI** respondet Romanorum Decembri, atque Januario : hac ratione servari potest annus **IΔ**, seu decimus quartus in quo Hamiltonus, et schedae meae ad amussim consentiunt; ac demum aperte colligitur hujus columnae dedicationem factam fuisse post bellum persicum, sed ante Alexandri Severi obitum.

(XVIII, I)

In Apollonopoli parva, hodie Cus, exstat propylaeum cum vulgatissima inscriptione, quam Paulus Lucas, Pocockius, Denonius, Jomardus, Jollois cum Devilliers, atque Hamiltonius exscripserunt; Bouhierus, Hagenbuch, Zoega, Parquoi (apud Denonium) frustra supplere et interpretari sunt conati; ac demum Cl. Letronnius (*Recherches*, etc., pag. 95 et seq.), exquisita doctrina illustravit. Ego vero Denonii, atque Hamiltoni exempla cum monumento ipso contuli, ejusdemque Hamiltoni, atque Parquoi supplementa cum fractarum litterarum vestigiis diligenter comparavi; quapropter emendatiorem, vel si ausim dicere, emendatissimam praebere confido.

Versus primus habet **ΜΕΓΑΛΟΙ** ab Hamiltono neglectum.

Secundae lineae initio, ubi de Cleopatrae, ac Ptolemaei appellatione disceptatur, hosce characteres inter lapidis fracturas dispicere potui I°ΕΣ. Circulare exigunm signum vertici potius quam basi litterarum proximum, litterae P partem esse autumo. Legendum itaque videtur **ΙΡΕΣ**, vel **ΗΡΕΣ**, quae finales litterae accommodari nequeunt nec a Parquoi suffectis **ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΕΣ** (quibus spatium etiam deficit), nec epitheto **ΕΥΣΕΒΕΥΣ** ab Hamiltono suggesto, sed aptissime quadraut agnomini **ΣΩΤΗΡΕΣ** a Letronnio conjecto, et (quod magni momenti est) firmissimis argumentis ex historia depromptis comprobato.

Alteri, nec minus ancipiti loco restituendo majorem quoque operam adhibui. Cum litterarum vertex adhuc paululum appareat, earum rimas, ac vestigia octies, vel decies repetito labore delineavi, variaque schemata conferens, nec unum invenio quod **ΗΛΙΟΙ** conveniat; omnia autem plus minus **ΑΡΟΗΡΕΙ** lectionem aperte confirmant.

Ita ergo legendum existimo.

NUBIENSES INSCRIPTIONES.

Sequentes titulos inter primam et secundam Nili cataractam exscripsi in ea Nubiae, olim Aethiopiae parte, quae paucis abhinc annis Europaeorum investigationibus patuit, ubi tot conspicua vel exstructa, vel excavata antiqua monumenta perdurant.

Ad Gartas, apud nonnullos peregrinatores Khardassy, antiquis vero Gomos, magna lapidicina conspicitur non longe a sinistra Nili ripa. Permultae ibi inscriptiones in excisa rupe visuntur, quarum pleraeque etiam rubro colore delineatae.

(XVIII, 2.)

Sub hermete, qui insculptus est ad dextrum latus sacrae aediculae, vel potius loculamenti, sequens legitur titulus, jam pridem editus ab Anglo Light.

(XIX, 1.)

Ad Dakke olim *Pselcidem,* in propylaeo templi, Mercurio consecrati.

In secundo versu ante litteram E forte legebatur V; sequenti intervallo duae litterae desunt.

Secundi, et tertii versus finis erasus fuisse videtur.

Quarti versus initio fortasse NON. M. FEBR. Parvum succedit interstitium, in quo prorsus nulla littera.

Ejusdem quarti versus octo postremae litterae non satis certae.

Legionem secundam a Trajano constitutam fuisse in Aegypto ex Dione (lib. 55) accepimus.

Apud Gruterum pag. DXIII, 2, legitur II. TRAI in columella Romanarum legionum nomina exhibente.

Apud eundem pag. CCCCXLV, 9, LEG. II. TR. FOR.

Pag. CCCCLIV, 8, LEG. II. TRAIAN. FORT.

In notitia dignitatnm utriusque Imperii, « Sub dis» positione viri spectabilis comitis rei militaris per « Aegyptum, » recensita est legio secunda Trajana Parembole, qui nunc Debud in Nubia.

Colasucia parvus est locus juxta Jarras medius inter mira Abusimbil, vel Ebsambul, subterranea templa, et secundam Nili Cataractam. Ibi in occidentali fluminis ripa christianum oppidum, et fortasse amplum monasterium extitisse videtur; cujus adhuc remanent aedificiorum ruinae, ac pars ambitus moenium ex crudis laterculis exstructarum. Epitaphia etiam non pauca supersunt, sed vetustate exesa. Horum duo integriora selegi, atque mecum in Italiam attuli. Quae monachorum elogia continent, et si eruditorum studio digna non videantur, saltem ostendunt christianae religionis in illa Aethiopiae parte jam diu deletae monumenta etiam num perdurare.

Haec epitaphia accurate exscripsi, sed erroribus scatent. Nec mirum habebis, si aetatem spectes, ac praecipue locum ultra ultimos Imperii fines positum, ac, tanto spatio a Graecia, et a Graecis urbibus dissitum.

Utraque ab aera Martyrum annos computant.

(XIX, 2.)

Primus brevior lapis lectu facilis latus est viginti octo centimetros, altus triginta septem.

In quinto versu legendum ne sit H vel N prorsus ambiguum.

(XX, 1.)

Secunda longior inscriptio exiguis, rudibus, ac male conformatis litteris obscuriores aetatem, scriptorem, et lapicidam accusat.

Tabulae altitudo quadraginta centimetrorum, latitudo viginti trium.

Initiales duodecimi versus litterae ΤΑΔΟΑ non satis distinctae.

Decimo quinto versu legendum ne sit ΚΟΥϹΤ, vel ΚΟΥΚΤ incertum.

In penultimo versu numeri notae litterae Ο speciem prae se ferre videtur; tamen affirmare non ausim, cum inferius quidam incurvus sulcus appareat hac forma Q, quem diligentissime pervestigando sit ne scalptoris opus, vel lapidis mendum, omnino incertus haesi.

Postremo autem versu anni nota, quamvis insolita forma, ita ad amussim in archetypo.

SYRIAE INSCRIPTIONES.

In ea Palaestinae, vel Decapolis parte, quae trans Jordanem obtenditur ad orientem Samariae, prope pagos Azgelun et Suf, locus est desertus, ubi antiquae magnificentiae mira supersunt monumenta, templa, arcus, thermae, propylaea, theatra, circus, columnae adhuc integrae plus centum octoginta, atque insuper viae, plateae, pontes, moenia, sepulcra, infinita propemodum rudera vetustae urbis, quae fuisse videtur Gerasa, cum et adhuc Arabi antiquum fere nomen retinentes locum illum appellent *Jeràs*.

Hanc Decapolis urbem primus detexit anno 1806, illustris et infelix Germanus peregrinator Seetzenius, cujus brevis tantum narratio in lucem prodiit.

Tria fragmenta, et unam inscriptionem referam. Fragmenta grandi et pulcra littera sculpta jacent inter ingentes ruinas propylaei, unde ascensus ad templum in sublimiore urbis loco positum. Proxime et aliud vidisse memini sed neglexisse, eo quod cum paucissimis ac diversae formae constaret litteris, ad eandem inscriptionem nihil pertinere putavi. Fortasse octo litterae sunt, quas Burckhardtus in *Itinere Syriaco* vulgavit (pag. 260).

(XX, 2.)

Fragmentum primum superius inscriptum, inferius vacuum. Postremus versus majoribus litteris sculptus.

(XX, 3.)

Aliud fragmentum in secundo versu habet AΛP, vel AΔP. Ultima littera tertii versus mutila, fortasse P.

(XXI, 1.)

Praecedentes titulos edidit Burckhardtus (loco citato), aliqua lectionis varietate; sequentes non retulit.

Eodem propylaeo fragmentum tertium superius fractum, inferius aliquid spatii reliqui sine litteris habet.

Postremus I dubius, fortasse T.

(XXI, 2.)

In alia urbis parte ad orientem torrentis posita prope ruinas, quas a loco, a forma, a rivulo aquam ibi e fonte olim ducente thermas fuisse conjicio, rotundum stylobatem vel statuae basim inveni, cujus sextum versum terra obrutum detexi, at festinanter, et minus recte legi. Forsan et alii supererant versus, quos detegere non licuit.

C. Allius Fuscianus, cui titulus inscriptus, consulatum secundo gessit anno CLXXXVIII imperante Commodo, quod ideo notandum mihi videtur, cum architecturae genus, et ratio Antoninorum aetatem asseveret.

Vide Gruterum CXXVI; item DXIX, 9, quam spuriam suspicor; et MLXXVII, ubi C. Aelius appellatur.

(XXII, 1, 2.)

Hatne pagus est Syriae undecim circiter horarum itinere a Damasco, et extrema habitatio in limine solitudinis, qua Palmyram petitur. Amplum ibi exsurgit diversorium (turcice khan) forma quadrata constructum, in cujus fronte arabicus legitur titulus quem interpres meus sic transtulit : « Non est alius Deus, » nisi solus Deus; Mahumetes autem nuncius Dei. » Hoc (aedificium) exstruxit pauperum gratia Sulei- » mannus (qui et Salomon) Faragiallae filius. Qui re- » quiem ei a Domino precabitur, pie egerit. »

Extra diversorium orientem versus parvus est murus cum janua. Duae ibi exstant inscriptiones nulli hactenus nostratum visae, ambae in muro inversae; quarum prior supra januam, posterior vero in ipsa janua, nempe in crassitudine muri posita. Ex illis discimus, cohortem septimam, et Romana castra eo loco stetisse. Cum autem magna et quadrata saxa quam-

plurima in diversorii constructione adhibita sint, verisimile est ex ipsis castrorum ruinis eruta fuisse.

Ex itineris mei cum tabula Peutingeriana comparatione apparet, stationem *Adamara* sitam fuisse ad amussim, ubi nunc Hatne.

Secunda Hatnensis inscriptio parva basi, ac cymatio ornata, valde attrita, atque lectu difficilis. De Consulatus numero non liquido constat.

(XXIII, 1.)

In solitudine Palmyrena, Damasco Palmyram versus, ad laevam, ac tribus tantum horis antequam ingentes appareant urbis ruinae, duo exstant stylobatae ejusdem magnitudinis et formae, altitudinis vero circiter ad duos metros.

Idem in utrisque titulus inscriptus.

Versus primus litteris grandioribus incisus est in superiore parte trunci. In medio aliquid sculptum jaculorum fasciculo simile subsunt duo postremi versus.

Hanc inscriptionem prorsus incognitam autumo; cum enim posita sit in eá desertorum parte, quae Arabum vagantium, seu, ut vocant, *Beduinorum* aggressionibus magis est objecta; ac propterea mos sit nocturno itinere illuc pertransire, eam censeo causam fuisse, cur praecedentium peregrinatorum investigationes effugerit.

(XXIII, 2.)

In agro Damasceno, sex circiter horarum itinere ab urbe, orientem versus, parum ad Boream vergens exstat *Dmeir*, quem in antiqui oppidi locum procul dubio situm esse indicant templum in medio pago, et circa pagum sarcophagi. Verisimile est, ibi positam fuisse stationem *ad medera*, quam Tabula Peutingeriana viginti quinque milliariis a Damasco statuit. Cum autem nullus, quem sciam, ejus meminerit peregrinator, non solum in vico, verum et in viciniis antiqua rudera, ac monumenta diligenter conquisivi; veteres item titulos inveni, quorum exempla subjiciam.

Prior in templo, quod ferme integrum adhuc subsistit, ad orientalem frontem legitur, atque hoc habet notatione dignum, quod imperatorum cognomina tanto studio erasa fuerint, ut nullum prorsus abrasarum litterarum vestigium perspici queat. Praenomina aute ma cnomina supersunt, et simul juncta **ΜΑΡΚΩΝ ΙΟΥΛΙΩΝ** nulli Romanorum Imperatorum conveniunt, nisi patri et filio Philippis; quapropter supplendum censeo : **ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ.** Huic aetati apprime congruit aedificii forma, et architecturae genus, cum et pilis in columnarum locum, et ordine composito usus sit architectus; plura denique tum in proportionibus, tum in coronarum et arcuum ornamentis aedificatoriae artis corruptionem satis superque ostendant.

In fine septimi versus post deletum litteram succedere videntur CX, sed eae quoque dubiae.

In priore octavi versus intervallo duae litterae desunt, in posteriore unica tantum.

Quatuor versus ΕΚΤΩΝ, etc., sculpti sunt in alio lapide, qui praecedenti substat.

(XXIII, 3.)

In pago Dmeir, ad quandam januam.

(XXIV, 1.)

Ibidem in supercilio ostii privatae domus.

(XXIV, 2.)

Ibidem alia inscriptio in externo privatae domus pariete, quam forma quadrata litterarum, sculptura rudis, et color lapidis intercurrentibus venis variegatus lectu difficillimam reddunt.

Extra *Dmeir* horae dodrantis itinere Romanorum castrorum reliquias detexi. Quae cum sint, ut supra memoratae ad Hatne, in limine incultarum desertarumque regionum positae, manifeste apparet, fuisse ex illa munimentorum, ac praesidiorum, ut ita dicam, serie, qua Romani limites imperii vallarunt ad provincias finitimas tutandas, et coercendas barbarorum incursiones.

Castra ipsa quadrata forma ducentos sexaginta gressus patent, et quatuor portas habent. Unumquodque latus sex turribus munitum. Moenia quadrato lapide exstructa castrorum ambitum undique cingunt. Exterius sarcophagi, intus autem vestigia supersunt viarum, ac permulta rudera, ex quibus duo aedificia, eminent. Elegantius corona, loculis, mutulis exornatum ad meridionalem portam adsurgit, sed epigraphi caret. Alterum orientali portæ proximum forma oblonga tribus arcubus ex utroque latere constat. Nonnullas ibi inscriptiones vidi, quarum unam excelso loco sitam dispicere non potui, aliam graecam transcripsi; sed ita mutilam, ut luce digna non sit. Duas latinas hic referam.

(XXV.)

Prima jacet inter lapidum congeriem non longe ab elevatiori muro. Egregie fuit incisa, ac ruber color adhuc in cavo litterarum apparet. Earum altitudo quinque centimetros excedit. Sunt autem oblongae, ac nimis presse sculptae, fortasse eo quod tabula lata sit tantum quinquaginta tres centimetros. Ejus crassitudo septuaginta quinque centimetrorum; altitudo unius metri cum sexaginta centimetris, quorum quinquaginta inferiores absque litteris.

Ipsa autem tabula paululum est in anglo comminuta, ideoque forte aliquid deest numero annorum tribuniciae potestatis, ac subsequentibus versibus. Lu-

cius Verus consulatum tertio gessit anno CLXVII, Gruterus (CCLVIII, 2) titulum refert in quo L. Veri notatur annus TRIB. POT. III. COS. II.

Postremi versus robigine exesi ac deformati.

(XXVI.)

Alter inscriptus lapis in ipsa parietis constructione infixus fuit transversim erectus, ita ut versus ipsi ad perpendiculum stent; ex quo patet aedificium exstructum, vel restauratum fuisse post aetatem imperatorum P. Licinii Valeriani, ac filii ejus Gallieni, quorum ibi fit mentio.

Litterae latinae sunt, intersertis quandoque Graecis imperitia lapicidae, vel fortasse militis, qui incondite sculpsit. Earum formam rudem, inaequalem, ac menda ipsa fideliter effingere sum conatus, quantum per lapidis altius positi distantiam, ejusque transversam collocationem licuit.

(XXVII, 1.)

Ab iisdem castris iter est horae trientis ad alia rudera itidem in limine desertorum posita, queis videre est sarcophagos, murorum reliquias, et insuper turrim quadrato saxo aedificatam, ac diversis aetatibus instauratam. Locus munitus procul dubio fuit, sed quale non constat. Unus enim omnino supererat titulus in medio omnino deletus, ceteroquin adeo ro-

bigine corrosus, ut vix ac ne vix quidem paucas, easque incertas litteras discernere potuerim.

(XXVII, 2.)

In valle, qua flumen Barradi, olim Chrysorrhoas, ab Antilibano in Damascenum agrum defluit, ad ripam occidentalem, quinque vel sex a Damasco horis paulo ante pagum Der el Kanun, haec inscriptio cernitur in saxo, in quo tres etiam cryptae, vel sepulcra excavata sunt.

Secundi versus initialis littera incerta.

(XXVIII, 1.)

In eadem regione ad Boream pergenti ultra Der el Kanun antiqua rudera occurrunt, exinde pagus Suk Barradi, quo praetergresso restringitur vallis, ac montes imminent flumini, ita ut viae aditus aegre pateat. Cum in ipso fluminis alveo iter facias, si ad orientalem ripam oculos attollas, videre est rupem excisam miro labore in ducentorum circiter gressuum longitudinem. Operis rationem, atque aetatem docent duae inscriptiones in ipsa rupe incisae, et in utraque extremitate repetitae.

Hae inscriptiones non solum eximiae sunt ob sermonis elegantiam, et egregii operis notitiam, sed potissimum eo quod ex illis discimus, proximis ruderibus stetisse antiquum oppidum *Abilam,* cujus meminerunt geographi atque historici complures, quodve Abila

Lysaniae nuncupatum fuit. Nam alia fuerunt in Palaestina ejusdem nominis oppida.

Situs etiam congruit distantiae, quam Tabula Peutingeriana statuit a Damasco ad Abilam ex una, et ab Abila ad Heliopolim ex altera parte.

Siglas LEG XVI. F. F. sic interpretor : Legionis sextae decimae Flaviae Fidelis, vel potius Flaviae Firmae. Legionem XVI Flaviam constitutam fuisse a Vespasiano in Syria constat ex Dione (lib. 55). Legionis XVI Flaviae Fidelis mentio fit apud Gruterum CCCCVLI. 4, et Leg. XVI Flaviae Firmae pag. CCCCXXVII. 12. Sed ut censeam, potius Flaviam Firmam hic intelligi, me movit auctoritas notitiae dignitatum utriusque imperii, ubi inter copias duci Syriae tributas recensetur Leg. XVI Flavia Firma. Nec omittendum, repertos fuisse titulos eamdem legionem memorantes ad Missema, olim Phaena, et ad Shohba, Auranitidis oppida. (Vid. Burckhardtum, *Travels in Syria*, pag. 74 et 118. — Letronnium, *Recherches pour servir à l'hist. de l'Égypte*, pag. 413.)

(XXVIII, 2.)

Ad Balbek, olim Heliopolim, in Coele Syria sculpta est in rupe, inter moenia et lapidicinas, haec inscriptio, quam referens Burckhardtus, pag. 14, initium tertii versus omisit.

CYPRI INSCRIPTIONES.

(XXVIII, 3.)

Primi exscribentur duo lapides, quos Borussus quidam peregrinator abstulit a Salaminae ruderibus Famagostae proximis, ac Larnacae in aedibus Borussici consulis reliquit eo animo, ut in Europam quandocnmque transferrentur. Ambo marmorei, ac bene sculpti. Prior aliquantum fractus.

(XXIX, 1.)

Alter fractus non solum in initio, sed et in fine versus tertii, et quinti.

(XXIX, 2.)

Nicosiae, quae caput est totius insulae, in parvula area juxta mahumetanum templum, turcici praefecti aedibus proximum, quod italice appellatur *Moschea del serraglio*, antiquus sarcophagus viditur, cui deest operculus. Arcae longitudo est duorum metrorum cum duodecim centimetris ; altitudo vero unius metri cum septem centimetris. Funebre carmen in majori fronte sculptum, et parva quadratura contentum spatium tenet in longitudinem sexaginta septem, et in altitudinem quadraginta duos centimetros. Inscriptionis initium dedita opera corruptum. In priori

intervallo una vel duae litterae desunt, in posteriori quatuor, vel quinque.

(XXX, 1.)

Ad Stauros parvum pagum Chitreæ proximum hoc fragmentum festinanter exscripsi. Jacet in coemeterio prope graecum sacellum semirutum, juxta viam quae Famagustam ducit.

(XXX, 2.)

Famagustae in fronte interiori portae, quae ad mare ducit, sub inferiori cardine forium a sinistra parte ex oppido egredientis. Litterae parvae, ac leviter, sed bene sculptae. Versus primus duobus locis corruptus : in priore quatuor litterae desunt, in posteriore fortasse una tantum.

Hunc titulum exscripsit Pocockius (pag. 42), sed paulo aliter legit.

(XXX, 3.)

Famagustae sub altiorem cardinem earundem forium ad dextrum, manent adhuc vestigia quinti versus, in quo numeri nota dispicitur.

Pocockius minus emendate retulit.

(XXXI, 1.)

Novem subsequentes inscriptiones non ex ipsis lapidibus, ut ceterae, sed ex alienis apographis transcripsi Larnacae.

Prior ex Citii ruderibus eruta, albo marmore sculpta, nunc Larnacae servatur apud Kagi Jorghi, Grascum optimatem.

(XXXI, 2.)

In suburbio ad oram maritimam, quod vulgo *La Marina di Larnaca* appellatur, penes Constantinum Zegno.

Citium antiquum oppidum situm fuisse videtur in eo spatio, quod inter Larnacam et suburbium *La Marina* intercedit.

(XXXI, 3.)

Ad veterem Limasol, ubi antiquam Amathunta ponunt geographi.

(XXXI, 4.)

Inter ruinas vetusti oppidi Curii.

(XXXII, 1.)

Inter easdem Curii ruinas, in colle sylvoso, qui unius horae itinere occidentem versus distat a pago Piscopi.

(XXXII, 2.)

Eodem loco ac praecedens.

(XXXIII, 1.)

Kukliae in occidentali plaga insulae, juxta ostium meridionale christiani templi.

Versu septimo ΓΥΜΗΛΕΙΑΡΧΙ in schedis ipsis legebatur.

(XXXIII, 2.)

Kukliae in Divi Epiphanii, ad altare.

(XXXIV, 1.)

Ktimae, quae proxima Baffo, olim Paphos, exstat haec inscriptio fortasse minus correcta, sed ex memoratis apographis fideliter transcripta.

RHODIENSES INSCRIPTIONES.

(XXXIV, 2.)

Ad portum urbis Rhodi, prope ripam, marmor cylindratum, cymatio et quatuor taurinis capitibus decorum, ex quibus serta dependent.

Initium tertii versus incertum. Prior littera fortasse P vel Φ.

(XXXIV, 3.)

In urbe Rhodo ad summum viae, quae a vetustis Hierosolymitanorum militum aedibus, equitum nomen accepit (*contrada de' Cavalieri*), adhuc exstat S. Joannis templum, nunc mahumetanae religioni addictum. Ibi juxta ostium antiqua conspicitur ara iisdem, ac praecedens, sacrorum symbolis ornata.

(XXXIV, 4.)

In suburbio sanctae Anastasiae, ante domum Latif Aga' Topgi Basci (Tormentariorum Ducis) ara veluti mortarium superne incavata.

(XXXV, 1.)

Ibidem juxta ostium ejusdem domus stylobates grandiusculis ac pulcris litteris inscriptus.

(XXXV, 2.)

Exeunti ab australi urbis porta, quae Viridis vulgo appellatur, ad dexteram flectenti, antiqua occurrit ara in ipsa via juxta turcicum coemeterium.

(XXXV, 3.)

In suburbio Ajo Anarghiri quadratus stylobates eleganti littera.

(XXXV, 4.)

In eodem suburbio, ac non longe a praecedenti inscriptione, exstat ara rotunda, taurinis capitibus, sertisque affabre sculptis.

Versu secundo **ΑΝΤΟΧΟΥ** fortasse pro **ΑΝΤΙΟΧΟΥ**.

(XXXVI, 1.)

Ad collem, qui Graecis ***Rodini***, Turcis ***Zumburli***, juxta cisternam, unde aquaeductus vergit ad urbem, ara cylindrata ac marmorea, iisdem sacrificii symbolis exornata.

(XXXVI, 2.).

In eodem colle similis ara marmorea pari, ac praecedens, forma sculpta.

(XXXVI, 3.)

In ipsa Rodini regione, sed in clivo urbem versus aliam teretem aram inveni.

In priori versu legendum fortasse **ΙΑΣΗΛΙΤΑΣ**, vel **ΙΑΣΗΝΤΑΣ**. In tertio **ΠΑΟ**, vel **ΠΑΙΟ**. Reliqua nimis corrupta.

(XXXVI, 4.)

In ejusdem clivi descensu ara rotunda ex quodam lapide coloris caerulei, simili forma.

(XXXVII, 1.)

In eadem via volutabatur arula ejecta fortasse a quodam proximo viridario.

(XXXVII 2.)

In vico Sandarli, non longe ab urbe Rhodo, ad septentrionem, cylindratus ac marmoreus stylobates inversus, ac mutilus, duobus versibus tantum e solo emergentibus.

(XXXVII, 3.)

Prope Sandarli in convalle quadratum saxum jacet in uno latere ad mortarii formam excavatum, in altero titulum nonnihil deformatum exhibens.

Quarti versus initium valde incertum; legebatur fortasse **ΑΦΡΑΚΤΟΥ**. Intervallum sexti prorsus vacuum. Succedebant insuper sex versus adeo minutis ac detritis litteris, ut nullus ex illis sensus percipi posset.

CHII INSCRIPTIONES.

(XXXVII, 4.)

In arce urbis Chii, in latere turris, quae portum prospicit, inserta est tabula septuaginta tres centimetros lata, alta triginta, quorum viginti et unum superiores antiqua inscriptio occupat, reliquum vero vacuum.

(XXXVIII, 1.)

In urbe Chio tabula infixa in exteriore carceris muro, lata quadringinta octo, alta sexaginta quinque centimetros.

Edidit Sponius ex Gallandi schedis in *Miscell. eruditae antiquitatis,* sect. X, nº 62, ubi primus versus deest, atque ex initio sexti, et fine septimi unus tantum versus conficitur.

(XXXVIII, 2.)

In urbe Chio, in angulo privatae domus, prope quemdam fontem.

(XXXIX.)

Sex, quae sequentur, inscriptiones, exstant in ea urbis regione quae Paleo-castro vocatur.

Prima longior jacet in eminentiori cujusdam acclivis viae parte; sculpta est rudi marmore, vel duro

saxo, quod in versuum fine data opera fractum videtur.

Prior versus maxima ex parte deletus.

Secundo versu in priore intervallo nulla deest littera, in posteriore una tantum.

Tertio versu una littera deficit in priore, atque in medio intervallo; una vel duae in postremo.

In decimo versu duae aut tres litterae desiderantur.

Versu duodecimo una tantum, vel duae ad summum litterae desunt.

(XL, 1.)

Ascendendo per eamdem viam paucis abhinc passibus.

(XL, 2.)

In eadem Palae-castro regione, in descensu viae, cui nomen Taxiarchi Laudia ad laevam, haec inscriptio cernitur, cujus postremae litterae solo infossae.

(XL, 3.)

In eadem urbis parte integer, ac bene sculptus lapis in exteriore aedis S. Joannis Chrysostomi pariete insertus.

(XLI, 1.)

In via Aios Dimitrios lapis inversus in muro privatae domus ad ascendentis dextram.

(XLI, 2.)

In ejusdem viae ascensu, pariter ad dextrum latus, grande et oblongum saxum, quod juxta privatae domus ad ascendentis dextram.

(XLI, 3.)

In agro Chiensi, in muro villae suburbanae cujusdam Turcae, quae tertia horae parte ab urbe distat, austrum versus, haud procul a ponte Parteni : locus appellatur Varvasi. Characteres minuti, sed satis dilucidi.

Edidit Gruterus MXXXVI, 9, aliqua lectionis varietate in quarto, et quinto versu.

CYCLADUM INSCRIPTIONES.

(XLII, 1.)

In insula Tine, olim Tenos, ad oppidum S. Nicolai, et in exteriori pariete privatae domus, quae est ad laevam ascendentis, per viam quae *Borgo* ducit.

(XLII, 2.)

In insula Paro, atque in oppido Parechia, quod est totius insulae caput, in parvo monasterio *Panaia evangelista* nuncupato, zophorus dorici ordinis tribus triglyphis, quarum interjacentes metopae duas continent epigraphas sertis ornatas.

(XLII, 3.)

Parechiae in quadam via humi jacebat corona cum denticulis, et epistylio, cujus duabus fasciis bilinguis titulus inscriptus.

(XLIII, 1.)

Decem, quae sequuntur, inscriptiones venusto Pario marmore sculptas in agro Parechiano circa oppidum reperi.

Prima est in templo magni nominis apud Graecos, Mariae Virgini sacro, sed vulgo *Catapoliani*, scilicet

ekato to piliani, centum portarum nuncupato. Infixa est in muro juxta ostium, per quod a majori templo accessus patet ad minus S. Nicolao dicatum.

(XLIII, 2.)

In sacello Aio Lefteri, quod exiguo intervallo ab ipso Catapoliani templo abest.

(XLIII, 3.)

Sacellum S. Erini momento temporis a praecedenti sejunctum hanc epigraphen habet sculptam in ostii limine, quod olim corona fuit (*gocciolatojo d'una cornice.*)

(XLIV, 1.)

In aediculae muro ferme dirutae Dioklesias appellatae, octava horae parte a Parechia, ad austrum exstat inscriptio inversa, lectu difficilis, pulcro, lucidoque marmore incisa, atque parva syma circumcincta.

(XLIV, 2, XLV.)

Per eamdem viam ad austrum in colle, cui nomen *Sterna,* horae quadrante ab oppido, multo autem minus a littore, sub finem anni MDCCCXX, erutum fuit vetus marmoreum monumentum sex inscriptionibus refertum. Jam in parte fractum, atque comminutum fuerat, cum ego exscripsi mense martio anni MDCCCXXI, ut videre est in adjecto schemate, ex quo lapidis forma, atque inscriptionum collatio facile percipientur.

(XLVI.)

Omnino integra. Littera O rhombi formam habet; ex quo conjicio non ab uno eodemque artifice exsculptos fuisse hos titulos.

Quinto versu fabrile mendum irrepsit: ΥΟΥ pro ΥΙΟΥ.

Transversam lineolam apposui litterae Υ, quoties lapicida appinxit.

(XLVII, 1.)

Duo priores, ac breviores versus minimis litterulis in ipso cavo quadraturae incisi.

Tres subsequentes versus in fine mutili.

In tertio versu sculptum ne sit $\overline{\mathrm{MAA}}\Phi$, vel $\overline{\mathrm{MA}}\Phi$ prorsus ambiguum.

(XLVII, 2.)

Valde corrupta.

(XLVII, 3.)

Unico tantum versu, cujus initium confractum.

(XLVII, 4.)

Octo priores versus acephali; intervalla autem non mendosa, sed vacua.

Epsilon varia forma E, vel Є expressi, ut in lapide.

Transversam itidem lineolam non omnibus litteris Υ indiscriminatim adjeci, sed illis tantum, quibus apposuerat sculptor.

(XLVIII, 1.)

In ora meridionali insulæ Zia, olim Ceos, exstant rudera antiqui oppidi, quod jampridem putabatur Julis, nunc autem constat fuisse Carthaeam. Orientale acropolis latus sustentat murus antiquissimus, et operé, ut aiunt, cyclopeo exstructus, in quo pervetusta incisa est inscriptio magnis, profundis, ac rudibus litteris.

Primi versus quarta littera est N.

Memini in alienis schedis tertium versum ita relatum : ΣΤΕΝΗΡΕΙΟΣ.

(XLVIII, 2.)

In iisdem Carthaeae ruinis nonnulla inscriptionum fragmenta reperi inter vestigia excavationum, quas anterioribus annis aggressi fuerant peregrinatores quatuor, scilicet : Danus philologus Bronstedt; Virtembergensis pictor Linck; comes Stackelberg Livoniensis, et Scotus Walsingham. Marmora jam omnia vel alibi translata vel confracta. Unica ferme, quae superesset, integra inscriptio est.

ATTICAE INSCRIPTIONES.

(XLVIII, 3.)

Athenis per viam, qua a porta Bobinistra forum petitur, ad dextram, in fronte Graecae domus infixum est marmor, cujus titulo imminet cymatium, ac subest fractum anaglyphon.

(XLXIX, 1.)

Sex hic recensentur tituli cippis, vel aliis marmoribus inscripti, qui servabantur apud eruditum virum Gropium, patria Brunsvicensem, Austriae consulem Athenis.

(XLXIX, 2.)

Alius litteris male conformatis, quibus superpositum toreuma confractum.

(XLXIX, 3.)

Ibidem in cippo fastigiato carmen, in quo doctus vir monet legendum esse **ΚΟΣΜΕΝ**, ita ut patria sit Cos, ac **ΝΙΚΟΜΕΔΗΣ** metri causa.

(L, 1.)

Ibidem.

(L, 2.)

Ibidem.

(L, 3.)

Ibidem.

(L, 4.)

Sex, quae sequuntur, sepulcralia marmora signis ornata, dum Athenis degerem, eruta fuere juxta viam, quae ab urbis porta *Inte Kapesi* vocata Piraeum ducit. Ibi verisimile est, olim fuisse coemeterium extra antiquas Itonias portas; hoc enim circiter loco sitas censet doctus Leakius in egregio opere anglice conscripto de Athenarum topographia. Excavationes fiebant sumptibus Graeci optimatis Logotheti, Angliae consulis, sed interruptae fuere mense Aprili anni MDCCCXXI, cum primum Graecorum adversus Turcas bellum exarsit.

Haec marmora cuncta, ni fallor, parva corona, ac fastigio ornata. Tituli inter fastigium et anaglyphon positi.

Prior tabula duo exhibet signa plus quam media parte eminentia (*di quasi intero rilievo*).

(L, 5.)

Alia succedit tabula, in qua viri figura conspicitur

media parte eminens (*di mezzo rilievo*), amphoram juxta se habens.

(LI, 1.)

Alia cum parvo signo.

(LI, 2.)

Hujus tabulae imago omnino deformata, ac detrita. Primo versu legendum ne esset ΚΙΛΤΙΕ, aut ΚΙΛΠΕ vel ΚΙΛΜΕ anceps haesi.

(LI, 3.)

Alia signo penitus contrito.

(LI, 4.)

Postrema signum praebet in muliebrem figuram formatum, cujus vestis artificiose, atque eleganter sculpta.

(LI, 5.)

In insula, et in ipso oppido Coluri, olim Salamina, monumentum duabus figuris fortasse viri, ac mulieris ornatum, quibus superscriptus titulus venustis plane litteris. Marmor ad modum supercilii impositum est ostiolo; ex quo accessus patet in aream templo proximam.

FINIS.

INSCRIPTIONUM ORDO.

ERRATA.

Pag. iij, lin. 8, scr. *e Cypro.* — iv, lin. 7, scr. *Cito.* — 1, 1, COLLECTAE. — 3, 13, scr. *Sexdecim.* — 5, 15, scr. *Muskeui.* — 6, 21, scr. *Detegere.* — 10, 9, scr. *Koum.* — *Ibid.* l. ult. scr. *Ciftimalè.* — 12, 23, scr. *Construerent.* — 18, 2, scr. MDCCCXX. — *Ibid.* l. 6, scr. *Letronnii.* — 27, 18, scr. *Simile; subsunt.* — 29, 1, scr. *Deletam.* — 30, 8, scr. *Epigraphe.* — 33, 16; 43, 12, scr. *Eandem.* — 34, 16, scr. *Visitur.* — 36, 2, scr. *Graecum.* — 41, 10, scr. *Quadraginta.* — *Ibid.* lin. 17, scr. *Quendam.* — *Ibid.* lin. 20, scr. *Sequuntur.* — 43, 3, scr. *Juxta domus privatae januam sedilis vice fungitur.* — 45, ult. scr. *Collocatio.* — 48, 3, scr. *Bobonistra.*

1.

2.

ΝΡΕΡΙΠΟΠΛΙΟΝ
ΗΝΟΣΚΑΛΑΜΑΙΟ

1.

Μ • ΚΛΑΥΔΙΟΝ
ΣΕΚΟΥΝΔΕΙΝΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΝ
ΣΕΚΟΥΝΔΕΙΝΟΥ
ΚΛΑΥΔΙΑ ΑΘΗΝΩΙ
Η ΜΗΤΗΡ
ΨΗΦ ΒΟΥΛ

2.

IMINDIVS POL
LIO IMINDIO
POLLIONI F SVO
VIX AN III

3.

ΠΑΥΛΙ[Ν]ΟΣ ΛΟΥΚΙΩΥ ΖΗΣΑΣ ΕΤΗ ΙΖ ΧΑΙΡΕ

ped. 2, poll. 10.

ΑΥΤΟ ΕΥΤΥΧΗΣ ΣΕΒ
ΑΡΧΙ ΤΟΣ ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΑΝΘ ΚΡΕΙΝΟΥ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡ
ΥΠΑ ΤΟΥ ΛΑΜΠ ΛΟΓΙΣΤΟΥ

2.

. . . . .

ΣΤΟΥ . . . .
ΚΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ...
ΚΡΑΤΟΡΩΝ . .

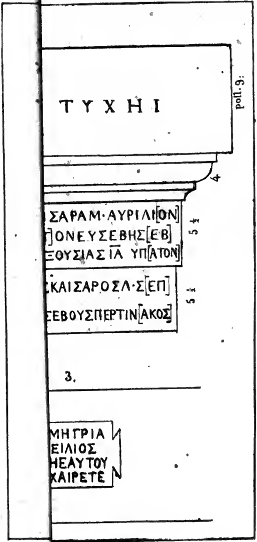
OS
ΛESAR
ĪĪĪ
MUNIENDAM
VVM
ΚΟΥ
ΟΝΟΣ
ΧΙΕΡΕΥΣ
ΕΤΟΓ[ΤΗΝ]
ΑΙΟΤΗ[ΤΙ]
ΕΝ[Δ]ΙΑ

b

[ΑΓ]ΑΘΗ[Ι] ΤΥ[ΧΗΙ]

ΙΟΥΛΙΑΝΑΥΓΟΥΣΤΑΝΣΕΒ....
ΜΗΤΕΡΑΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝΗΜΕ...
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣΚΑΙΠΡΩΤΗ
ΒΕΙΘΥΝΙΑΣΕΚΑΙΠΟΝΤΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΗΣΕΟΥΗΡΙΑΝΗΔΙΣ
ΝΕΩΚΟΡΟΣΝΗΚΟΜΗΔΕΙΑ
ΙΕΡΑΚΑΙΑΣΥΛΟΣΦΙΛΗΠΙΣΤΗ
ΚΑΙΣΥΜΜΑΧΟΣΑΝΩΘΕΤΟΔΗΜΩ
ΤΩΡΩΜΑΙΩΝΔΙΕΠΟΝΤΟΣΤΗΝ
ΕΠΑΡΧΕΙΑΝ·Μ·ΚΛΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΤΟΥΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΥΠΑΤΙΚΟΥ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ
ΤΩΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΛΟΓΙΣΤΕΥΟΝΤΟΣ ΚΑΙΣΕΡΝΙΟΥ
ΣΤΑΤΙΑΝΟΥΤΟΥΚΡΑΤΙΣΤΟΥ

TAB. VI.

ΤΥΧΗΙ
poll. 9.
4
ΣΑΡΑΜ·ΑΥΡΙΛΙ[ΟΝ]
]ΟΝΕΥΣΕΒΗΣ[ΕΒ]
ΞΟΥΣΙΑΣ ΙΑ ΥΠ[ΑΤΟΝ]
5 ½
ΚΑΙΣΑΡΟΣΛ·Σ[ΕΠ]
ΣΕΒΟΥΣΠΕΡΤΙΝ[ΑΚΟΣ]
5 ½
3.
ΜΗΓΡΙΑ
ΕΙΛΙΟΣ
ΗΕΑΥΤΟΥ
ΧΑΙΡΕΤΕ

··ΑΙΟΣΕΡΥΦΩΝΟΣΟΙΚΟΝ
··ΟΣΖΩΝΕΑΥΤΩΚΑΙΤ[Η]
[Σ]ΥΜΒΙΩΜΟΥΜΑΡΚΙΑΚΑΙΠ[ΑΙ]
[Δ]ΙΜΟΥΜΑΡΚΙΑΝΩΤΟΝΒΩΜ[ΟΝ]
ΚΑΙΤΟΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑΚΑΙΤΟΝΠΕ
ΡΙΚΕΙΝΟΝΤΟΠΟΝΚΑΙΤΡΙΝΧΟΝ
ΚΑΙΕΝΑΥΤΩΠΥΑΛΟΥΣΔΥΣΩΜΙ
ΑΝΜΕΝΦΟΙΤΗΝΕΤΕΡΑΝΔΕ···
ΣΑΝΚΤΗΝΑΠΟΤΩΝΙΕΡΙΩΡΙΣΜΕ
ΝΩΝΤΟΠΩΝΚΑΘΩΣΗΣΩΝΗΠΕΡ
···ΕΙΑΠΟΤΗΣΡΟΥΑΣΕΩΣΤΟΥΑ
···ΑΝΤΟΣΕΙΤΙΣΠΡΟΣΕΛΘΗΑ
···ΔΕΚΑΤΗΧΩΝΤΗΣΦΟΙΤΗΣΕΙ··
···ΟΥΔΩΣΕΙΠΡΟΣΤΕΙΜΟΥΕΙΣΗΝ
··Ο···Ν✱ΒΦΚΑΙΤΩΤΑΜΕΙΟ✱ΒΙ
···ΠΡΟΣΘΕΝΔΕΕΝΕΚΟΝΛΑΤΟ
··· ΟΥΔΕΝΕΥΡΗΣΙΣΤΗΣΠΥΑ
···· ΤΕΤΙΜΗΜΕΝΟΣΔΕΚΑΙΕΛΕΥΘΕ
···· ΠΑΡΑΤΩΝΚΥΡΙΩΝΜΟΥΦΙΛΑΝ
ΕΡΓΑΣΙΩΝΠΟΛΕΙΤΩΝ
···ΥΕΤΩΜΟΥΤΑΠΡΟΣΤΕΙΜΑ
····ΩΝΤΟΠΩΝΑΙΕΔΟΜΗΚΑΤΑ
·· ΑΛΛΙΣΤΩΧΑΙΡΕΤΕ

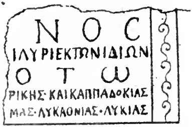
1.

·CLAVDI·ASIATICI·SER·VIVOS·MONVMEN·
[S]IBI·ET·SVIS·OMNIBVS

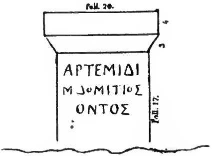
2.

3.

1.

2.

ΟΙΝΕ ΟΙ
ΤΟΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΑΣΚΛΑΠΩΝΑΚΑΛΛΙΠ
ΠΟΥΧΡΗΜΑΤΙΣΑΝ
ΝΕΩΝΠΡΟΥ

3.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΟΥ ΙΕ
ΗΤΡΙΚΑΙΚΟΡΗ ΑΝ

1.

ΑΡΧΟΝΤΑ · · ·
ΤΑΜΙΑΝΤΩΝΠΑΤΡΩΝΑΤΗΣΠΟΛΕ[ΩΣ]
ΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣΠΡΟΣΤΗΝΘΕ[ΩΝ]
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΥΣ

2.

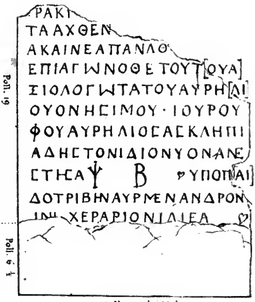
Ψ. Β.

[Υ]ΠΟΕΠΙϹΤΑΤΗΝ·ΑΥΡ.ΜΕΝΑΝ
ΝΑΝΩΧΕΡΑΡΙΟΝ

3.

ΑΥΤΟΚΡΑ
ΟΝΘΕΟΝ ΤΟΝΚΑΙΣΑΡΑΘ
ΘΕΟΥΟΥΕΣΠΑ
ΝΟΥΥΙΟΝΣΕΒΑΣΤ

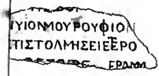
1.

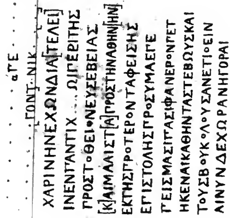

2.

ΑΓΑΘΗΙ
ΕΠΕΙΡΑΤΟΝΙΔΙΟΝΕ
ΜΟΝΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΗΛΙΟ
ΜΗΣ ΑΞΙΟΙ

2.

ΥΙΟΝΜΟΥΡΟΥΦΙΟΝ
ΤΙΣΤΟΛΜΗΣΕΙΕΞΡΟ
ΕΡΑΜΜ

. . . . ΑΓΕ . . . .
. . . . . . ΓΟΝΤ ΝΙΚ . .
ΧΑΡΙΝΗΝΕΧΩΝΔΙΑ[ΤΕΛΕΙ]
ΙΝΕΝΤΑΝΤΙΧ . . . . ΩΙΓΕΡΙΤΗΣ
ΓΡΟΣΤοΘΕΙ•ΝΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
[Κ]ΑΙΜΑΛΙΣΤ[Α]ΓΡοΣΤΗΝΑΘΗΝ[ΗΝ]
ΕΚΤΗΣΓΡοΤΕΡοΝΤΑΦΕΙΣΗΣ
ΕΓΙΣΤΟΛΗΣΓΡοΣΥΜΑΕΓΕ
ΓΕΙΣΜΑΣΙΤΑΣΙΦΑΝΕΡοΝΓΕΤ
ΗΚΕΝΑΙΚΑΘΗΝΤΑΣΤΕΒΩΥΣΚΑΙ
ΤοΥΣΒοΥΚοΛοΥΣΑΝΕΤΙοΕΙΝ
ΑΙΝΥΝΔΕΧΩΡΑΝΗΓΟΡΑΙ

d

1.

ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΗΓΟΡΑΣΑ ΕΜΑΥΤΩ ΤΗΝ ΣΟΡΟΝ

2.

SEX·QVINCTILIO
SEX·F·ANI·VALERIO
MAXIMO LATOCLAVO
EXORNATO A DIVO AVG
NERVA QVAESTORI PONTI
ET BITHYNIAE PATRONO
COLONIAE PONTIFICI II
VIRO PRAEF FABRVM
IIVIRALIB ET SACERD
ORNAM· HONOR
D· D·
VIC· X

I.

ΣΛΛυ
ΛΑΥΔΙΟΣ
ΚΑΙΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΗΔΗΣΚΛΗΠΙΟΝΑΛΛΗΙΕΜΟΝΦΙΛΟΝΥΙΕΑ· · · ΙΗΙ
ΕΠΤΑΓΕΡΑΙΡΟΝΤΩΝΕΙΣΗΜΑΤΑΜΗΡΑΕΠΙΒΩΜΟΝ
ΠΑΛΛΑΔΙΜΕΝΜΟΣΧΟΥΔΙΕ ΤΗΡΟΝΟΣ ΑΙΥΓΟΣΑΓΝΟΥ
ΔΑΙΟΝΤΕΣΤΡΙΕΝΟΥΔΕΒΟΟΣΔΙΙΚΑΙΔΙΙΒΑΚΧΩΙ
ΩΣΑΥΤΩΣΚΑΙΠΑΙΔΙΚΟΡΩΝΙΔΟΣΗΘΑΛΕΟΙΟ
ΤΑΥΡΟΥΜΗΡΙΑΡΕΞΟΝΤΕΣΠΡΟΤΙΤΥΣΚΕΤΕΔΑΙΤΑ
ΗΙΘΕΟΙΧΛΑΜΥΔΕΣΣΙΑΜΦΕΜΜΕΝΟΙΟΠΠΟΣΟΙΕ··σε
ΜΗΣΦΕΤΕΡΩΝΝΟΣΦΙΝΠΑΤΕΡΩΝΛΟΙΡΗΛΕΦΕΚΑΣΤΗ
ΣΠΕΝΔΟΝΤΕΣ λοιμοι ΙΠΑΡΑΘΑΝΑΤΩΝΑΚΟΣΕΣΘΛΟΝ
ΑΙΤΕΕΤΕΟΣΤΗΛΟΥΡΟΝΕΣΕΧΟΟΛΑΝΩΝΧΘΟΝΑΦΩΤΩΝ
ΕΚΤΟΠΙΟΣΠΡΟΝΕΟΙΤ...ε · · · · ς

ΣΕΝ
ΤΟΝΚΑΙ
ΧΗΣΑΝΤΑΚΑ.ΙΟΣ

e

1.

ΥΜΝΟΣ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ
ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ
....ΝΕΙΚΟΣ
ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΣ
ΟΝΗΣΙΜΟΣ
..ΥΚΩΝ

2.

ΕΠΗΚΟΩΙΘΕΑ
ΑΦΡΟΔΙΤΗΙ

3.

1.

ΚΑΙΤΗΙΔΙΟΣΚΟΥΡΙΤΩΝΣΥΜ
ΒΙΩΣΕΙ ΑΝΔΡΩΝ
ΠΡΟΕΣΤΩΤΟΣΤΕΛΕΣΦΟΡΙΩΝΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΟΥ

2.

M AIMILIO M F PAL PROCVLO PRAEF. FABR...

SACRVM

3.

[ΔΗΜΑΡΧΙ]ΚΗϹ ΕΞΟΥϹΙΑ Σ
..../ΥΠΑΤΟΝ ΤΟ·Β̄·ΑΝ
[ΗΒΟΥΛ]ΗΚΑΙΟΔΗΜΟϹΟΤΙ
.../ΟϹΑΙΟΥΛΙΟΥΔΙΟ
....ΥΑΡΧΟΝΤΟϹΚΑΙ
ΤΗϹ ΠΟΛΕΩϹ

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΑΥΤΩΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙΜΑΡΚΩΙΑΥΡΗΛΙΩΙ
ΣΕΟΥΗΡΩΙΑΛΕΞΑΝΔΡΩΕΥΣΕΒΕΙΕΥΤΥΧΕΙ
ΣΕΒΑΣΤΩΙ. . . . . . . ΙΣΕΒΑΣΤΗ
ΜΗΤΡΙΑΥΤΟΥΙ. . . . .ΝΑΗΤΤΗΤΩΝ
ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ. . . . . ΗΣΚΑΙΑΙΩΝΙΟΥ
ΔΙΑΜΟΝΗΣΑΥΤΩΝ. . . ΠΑΝΤΟΣΑΥΤΩΝΟΙΚΟΥ
ΕΠΙΜΗΟΥΙΟΥΟΝΩΙ. . . . ΑΡΧ.·ΥΑΙΓΥΠΤΟ··
ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣ. . . . . .
...ΝΤΙΝΟΕΩΝΝΕΩΝΕΛΛΗΝΩΝ· ·Η
ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΝΤΟΣΑΥΡΗΛΙΟΥΩΡΙΓΕΝ· · ·
··ΥΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΒΟΥΛΕΥΤΟΥΓΥΜΝ··
ΕΠΙΤΩΝΣΤΕΜΜΑΤΩΝΚΑΙΩΣΧΡΗΜΑ· · ·
ΟΥΛΗΣΑΘΗΝΑΙΔΟΣ LΙΔ Τ· · ·

ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΜΟΥ
ΑΓΑΘΟΝ
ΩΝ
ΥΙΟϹ
ΩΝ ΚΑΙ
Υ ΚΑΙ
ΥΓΟΜΟΥ
ΤΟΥΓΟΜΟΥ
f

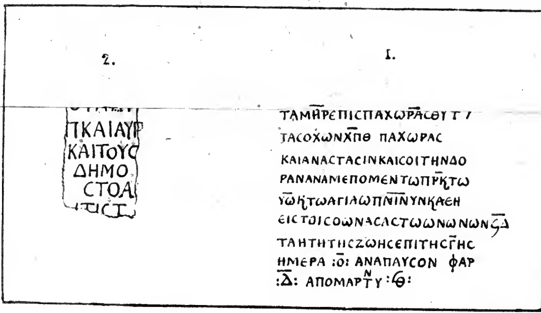
1.

DEO MAGNO MERCVRIO
ADORAVIT · · E · · XIIIVS · · · · ·
LEG II TRAIANE FORTI · · · · ·
NONIS FEBR ANNO XI IMP TPAIANI
SCRIPSIT · · ·

2.

\+
Ο Θ̄Ϲ ΤΩΝ ΠΝ̄ΑΤΩΝ ΚΑΙ
ΠΑϹΙϹΑΡΚΟϹ Ο ΤΩΝ ΘΑ
ΝΑΤΩΝ ΚΑΤΑΡΓΙϹΑϹ ΚΑΙ
ΑΔΗΝ ΚΑΤΑΠΑΤΙϹΑϹ
ΚΑΙ ΖΩΗ ΤΩ ΚΟϹΜΩ
ΧΑΡΙϹΑΜΕΝΟϹ ΑΝΑ
ΠΑΥϹΟΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ
ΤΗΝ ΔΟΥΛΗΝ ϹΟΥ ΚΟΧϹΕΙ
ΜΕΙΑΝ ΕΝ ΚΟΛΠΙϹ ΤΩΝ
ΠΡΝ ΑΒΡΑΑΜ ΚΑΙ ΙϹΑΚ
ΚΑΙ ΙΑΚΩΒ ΕΚΟΙΜΗΘΗ
ϹΕΝ ⅃ ϹΗ ΜΑΙΧ ΦΑΡΜΟ
ΥΘΙ ϹΖ ΙΝΔ ΙΑ +

TAB. XX.

1.
TAMHPEΠICΠAXωPACΘYT
TACOXωNXΠΘ ΠAXωPAC
KAIANACTACINKAICOITHNΔO
PANANAMEΠOMENTωΠPKTω
YωKTωAΓIAωΠNINYNKAEH
EICTOICOωNACACTωωNωNωNCΔ
TAHTHTHCZωHCEΠITHCΓHC
HMEPA :Ō: ANAΠAYCON ΦAP
:Δ: AΠOMAPTY :Θ:
2.
TKAIAYP
KAITOYC
ΔHMO
CTOA

1.

ANOY
HΛIOYKA
YNΠANTO
YPΩMAI
AΦIEPΩ
YΠAT

2.

C· ALLIO FVSCIANO
LEG AVG PR · PR
COS · DESIG
M ANTONIVS GEMELLVS
CORNICVL
VIBIC t IERES t

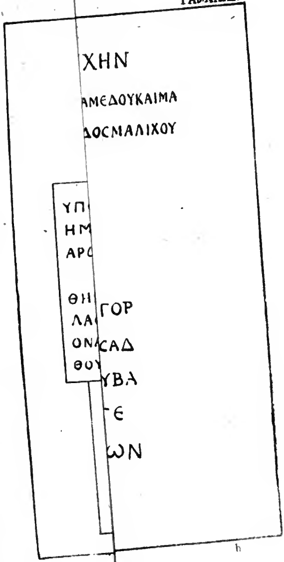
1.

SABINAE
TRANQVILLIN[AE]
AVG CONIVGI D
GORDIANI AVG
COH: VII *ca* IMP
GORDIAN *a* PF *a*
mi · · · · *em*
· · *patp* DE[VO]
TANVMINI λλAI[E]
STATIQVEEORVλλ

2.

IMP CAESARI
T· AELI· HADRIAN
ANTONINO AVG
PIO P P PONTIF
MAX TRIB POT
CO · · II COH VII

TAB. XXIII.

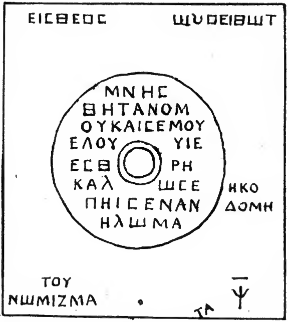

XHN
ΑΜΕΔΟΥΚΑΙΜΑ
ΔΟCΜΑΛΙΧΟΥ
ΥΠ
ΗΜ
ΑΡ
ΘΗ
ΛΑ
ΟΝ
ΘΟΥ
ΓΟΡ
CΑΔ
ΥΒΑ
Ε
ΩΝ

h

1

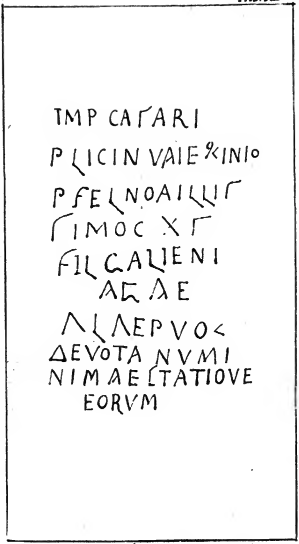
ЄΤΟΥϹ· ΒɅɅΥΠΑ
ΝΗΜΟΥ· ΟΥ· ΒΑ
ΓΡΑΤΟϹΓΑΥΤΟ
ЄΤЄΛЄΥΤΑЄ
ΤΟΝ ΙΖ ΜΗ
ΝΩΝ Η

2.

IMP·CAESARIDIVI
ANTONINI FIL DIVI
HADRIANINEP·DIVI
TRAIANIPARTHPRO·NEP
DIVINERVAEABNEP·
L·AVRELIO VERO AVG
PONTIF MAX·TRIBP[O]TII
COS·II·P·P·COH·I·F·L·CHA
EOS ACSVB ATRIO IC
CORNELIANO LEG AVG
PR·PR· PER AELIVM
HERCVLANVM PRAE

5

5.

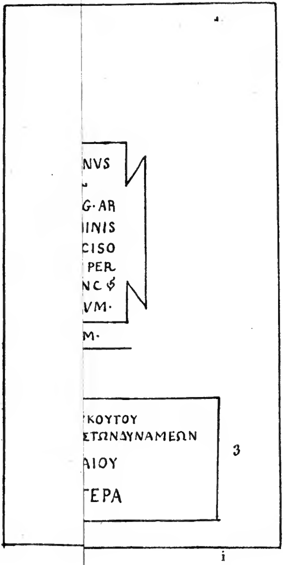
1.

ΦΛΑ . . . .
πaNε . . . .
KAIΦYΛAιχι . . . . ЄvX . .
TONTONΔЄo . . . . . . HγΘЄωN
KAITONOCION . . . . NONYΠε
CωTHPιACAV . . . ЄNΔOΣ AYT
TЄKNόNT . . . . NЄKTICЄN

2.

. . YCHOYNO
TPAOCMAΛX
IωNOCIЄPЄY[C]
ΔIOCKЄP.AY
NIO[C]εAYTω
TOMNHMA

TAB XXVIII.

NVS
G·AR
INIS
CISO
PER
NC
VM·
M·
KOYTOY
ΕΤΩΝΔΥΝΑΜΕΩΝ
ΑΙΟΥ
ΤΕΡΑ
3
i

1.

· · ΚΑΤΑCΑΛΑΜΙΝΑ
ΓΕΡΟΥCΙΑ
· · ΝCΩCΟΥΑΓΟΡΑΝΟΜΗCΑΝ
ΡΟΝΘΗΤΕΥCΑΝΤΑΔΕΚΑΠΡΟΤΕΥC
ΚΑΙΕΤΕΡΑCΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑCΤΗΠΑΤ· · ·
ΕΚΤΕΛΕCΑΝΤΑ

2.

ΚΑΝΤΡΟΧΑΔΗΝΒΑΙΝΗCΦΙΛΕ
ΩΠΑΡΟΔΕΙΤΑΒΑΙΟΝΕΠΙC[ΧΟΥ]
ΗΒΗCΕΝ··ΑΝΑ· · · · ·ΧΟΡΟCΤΟΔΕCΩΜΑΚΑΛΥΠΤΕΙ
ΓΑΙΑΛΑΒΟΥCΑΓΕΡΑCΤΟΥΘΟΔΕΔΩΚΕΠΑΛΑΙ
ΗΓΑΡΜΟΙΨΥΧΗΜΕΝΕCΑΙΘΕΡΑΚΑΙΔΙΟCΑΥΛΑC
ΟCΤΕΑΔΕΙCΑΙΔΗΝΑΤΡΟΠΟCΕΙΛΕΝΟΜΟC
ΤΟΥΤΕΛΑΧΟΝΜΕΓΑΔΩΡΟΝΥΠΑΥΤΩΝΟΥΡΑΝΙΩΝ[ΩΝ]
ΕΥΛΑΛΙΟCΓΑΜΙΚΟCΜΟΥΝΟCΕΝΙΦΘΙΜΕΝΟΙC

1.

ΙΑΣΟΝΑ . . . .
ΤΟΝΦΙΛΟΠΑΤΡ. . . .ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧ
ΟΙΠΑΛΑΙΣΤ . .ΤΑΙΤΙΜΗΣΚΑΙ . . . . .

2.

ΟΛΥΜ . . . ΔΑΤ . . .
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ . .
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΥΣΤΙ . . .
ΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΩΣΤΟΚΟΙ . .
ΚΥΠΡΟΝΓΡΑΜΜΑΤ. . .
ΤΕΧΝΙΤΟΝ

3.

ΔΙΑΒΙΟΥΑΥΤΟΥ
ΔΙΔΥΜΩΝΙΩΝΔ
ΤΙΒΕΡΙΟΥΚΑΙΓΕΡΜΑΝΙΚΟ[Υ]
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝΙΩ

1.

ΗΠΟΛΙΣ
ΚΟΙΝΤΟΝΙΟΥΛΙΟΝΚΟΡΔΟΝΑΝΘΥΠΑΤΟΝ
ΑΓΝΕΙΑΣ

2.

ΗΠΟΛΙΣ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΝΧΡΥΣΙΠΠΟΥ
ΤΟΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ

3.

ΛΟΥΚΙΟΣΟΥΙΤΕΛΛΙΟΣΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
ΤΗΝΑΝΑΒΑΣΙΝΤΑΥΤΗΝΣΥΝΤΗΑΨΙΔΙ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ

4.

ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΑΤΟΝΕΓΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣΘΕΟΝΕΠΗΑΝΩΝ

1.

ΚΛΑΥΔΙΩΙΚΑΙΣΑΡΙΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΙΑΡΧΙΕΡΕΙΜΕΓΙΣΤΩΙ
ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΠΑΤΡΙΠΑΤΡΙΔΟΣ ΚΟΥΡΙΕΩΝΗΠΟΛΙΣ
ΑΠΟΤΩΝΠΡΟΚΕΚΡΙΜΕΝΩΙΠΟΙΟΥΛΙΟΥ
ΚΟΡΔΟΥΑΝΘΥΠΑΤΟΥΛΟΥΚΙΟΣΑΝΝΙΟΣΒΑΣΙΛΗΟΥ
[Υ]ΠΑΤΟΣΚΑΘΙΕΡΩΣΕΝ L ΙΒ

2.

ΣΨΥΙΓΙF V
ΣΕΛΕΥΚΟΝΒΙΘΥΟΣΤΟΝΣΥΓΓΕΝΗΤΟΝΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΤΟΝΣΤΡΑΤΗΓΟΝΚΑΙΝΑΥΑΡΧΟΝΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΤΟΝΚΑΤΑΤΗΝΝΗΣΟΝΚΟΥΡΙΕΩΝΗΠΟΛΙΣ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΒΑΣΙΛΕΑ
ΠΤΟΛΕΜΕΟΝΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝ
ΤΗΝΑΔΕΛΦΗΝΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝ
ΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΘΕΟΥΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣ
ΓΤΕΑΥΤΗΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ

1.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΗ ΠΑΦΙΑ
ΔΙΟΝΟΥΜΑΙΔΙΟΝΤΗΡΗΤΙΝΑΚΟΥΑΔΡΑΤΟΝ
ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΤΟΝΚΑΙΠΑΝΤΑ·Δ ΙΑΝΟΝΓΑΙΟΥ
ΤΗΡΗΤΙΝΑ
·ΟΥΜΜΙΔΙΟΥΠΑΝΤΑΥΧΟΙΥΙΟΝ
ΤΩΝΑΡΧΙΕΡΕΩΝΚΑΙΓΥΜΗΛΕΙΑΡ
ΧΗCΑΝΤΟCΚΛΑΥΔΙΑΑΠΦΑΡΙΟΝ
ΤΕΥΚΡΟΥΘΥΓΑΤΗΡΗΑΡΧΙΕΡΕΑΓΩΝ
ΚΑΤΑΚΥΠΡΟΝΔΗΜΗΤΡΟCΙΤΕΩΝ
ΤΩΝΞΑΥΤΗCΗΩΝΟΝΕΥΝΟΙΑC
ΧΑΡΙΝΕΗ

2.

ΜΑΡΚΙΑΙΦΙΛΙΠΠΟΥΘΥΓΑΤ· ΑΝΕΨΙΑΙΑΙ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΘΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΓΥΝΑΙΚΙ
ΠΑΥΛΟΥΦΑΒΙΟΥΜΑΞΙΜΟΥΣΕΒΑΣΤΗΣ
ΠΑΦΟΥΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ

1.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΩΝ ΑΤΑ ΤΗΝ ΝΗΤΩΝ
. . . . ΑΓΑΘΙΑΣ
. . . .

2

ΑΠΟΛΛΩΝΙΕ
ΚΥΡΑΝΑΙΕ
ΡΗΤΕ ΧΑΙΡΕ

3.

ΓΑΙΟΥ ΛΙΚΙΝΝΙΟΥ ΓΑΙΟΥ ΥΙΟΥ ΒΑΣ
ΣΟΥ ΚΑΙ ΛΙΚΙΝΝΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΖΩΝ
ΤΩΝ

4.

ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΜΑΣΣΑΛΙΩΤΑ

1.

ΒΑΣΙΛΕΩΣΤΩΝΣΤΡΑΤΗΓΟΝΚΑΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝΑΤΑΤΗΝΝΗΤΩΝ
. . . . ΑΓΑΘΙΑΣ
. . . .

2

ΑΠΟΛΛΩΝΙΕ
ΚΥΡΑΝΑΙΕ
ΡΗΕΤΕΧΑΙΡΕ

3.

ΓΑΙΟΥΛΙΚΙΝΝΙΟΥΓΑΙΟΥΥΙΟΥΒΑΣ
ΣΟΥΚΑΙΛΙΚΙΝΝΙΟΥΘΕΟΔΩΡΟΥΖΩΝ
ΤΩΝ

4.

ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΜΑΣΣΑΛΙΟΤΑ

1.

ΣΩΣΙΔΑΜΟΣ ΑΙΧΡΩΝΟΣ
ΚΑΘΥΟΘΕΣΙΑΝΔΕΞΕΙΝΙΑΔΑ
ΚΑΡΠΑΘΙΟΠΟΛΙΤΑ

2.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΑ
ΣΥΡΑΚΟΣΙΑ

3.

ΘΕΥΛΥΤΟΣ
ΘΕΥΛΥΤΟΥ
ΚΑΡΠΑΘΙΟΠΟΛΙΤΑΣ

4.

ΠΑΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΝΤΟΧΟ[Υ]
ΥΙΟΥΣΕΛΕΥ[Κ]ΕΟΣ
ΤΩΝΠΡΟΣΤΩΕΥΦΡΑ···

1.

ΑΡΑΤΙΔΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΚΟΥ

2.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ
ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ

3.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟ ΙΑΣΗ··ΤΑΣ
ΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣΥΓΙΟΤΟ[Υ]
ΚΟΙΝΟΥΤΟΥΠΑ· · · ·
ΛΟΥΣΤΙΦ

4.

ΑΡΧΙΝΟΜΟΣ
ΑΡΧΙΩΝΟΣ
ΑΜΙΟΣ

3.

Σ [ΔΑ]ΜΟΚΛΕΙΔΑ
ΙΑΝΔΕΛΗΝΗΣΙΔΑΜΟ
ΚΑΣΑΣ ΚΑΙΤΡΙΗΡΑΡΧΗΣΑΣ
ΚΑΙΑΓΗΣΑΜΕΝΟΣΕΠΙ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΙ
ΗΣΑΣ ΘΕΟΙΣ

ΤΟΥ
ΟΥΣ ΚΑΙ
ΟΥΣΙΝ
ΕΣΒΥΤΕΡΟΙΣ
ΕΦΑΝΩΙ
ΑΙΣ
Ν
ΑΧΟ[Υ]

1.

ΟΔΗΜΟΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑΛΟΥ
ΚΙΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝΟΥΗΡΟΝΣΕ
ΒΑΣΤΟΝΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥ
ΣΙΑΣΤΟ ΒΘΕΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΥΙΟΝΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΥΙΩΝΟΝ
ΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥ ΕΚΓΟΝΟΝΘΕ
ΟΥΝΕΡΟΥΑΑΠΟΓΟΝΟΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΤΗΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΟΜΠΗΙΟ[Υ]
ΛΑΤΡΙΟΥΤΟΥΠΡΩΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

2.

ΜΕΓΙΣΤΗ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΗΝΕΑΥΤΗΣΜΗΤΕΡΑ
ΝΕΓΙΣΤΗΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΓΥΝΑΙΚΑΔΕ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

- K · · · ·
ΑΓΕΙΝ ΩΣ· · · · ·
ΝΘΥΠΑΤ· · ·
ΙΚΗΜΟΥ· · ·
ΡΑΦΕΝΤ· · ·
ΗΝΟΥΕΤΕ· · ·
ΞΑΝΤΙΚΑ· · ·
ΝΤΥΣΔΙΗ· · ·
ΥΣΕΠΙΜΕ· · ·
ΑΤΑΤΟΕΠΙ· · ·
ΟΥΔΟΙΜΑ· · ·
ΛΛΑΤΟΔΕ· · ·
ΡΡΩΜΑΙΩΝΔΙ· · ·
ΠΑΘΟΝΗΣΥΝ· · ·
ΑΙΔΙΚΑΙΟΙΣ· · ·
ΜΗΘΩΤΙΝΙ· · ·
ΙΣΟΝΤΕΣΡΩ· · ·
ΕΘΕΟΥΥΙΟΥΣ· · ·
ΣΓΡΑΦΟΝΤ· · ·
ΠΟΛΙΝΕ ΓΥΘ· · ·

1.

ΟΔΗΜΟΣ
ΑΒΡΟΣΥΝΗΝΞΗΝΙΔΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΑΔΕ
ΑΠΕΛΛΩΙΤΟΥΘΕΟΜΝΙΔΟΣ

2.

ΞΗΝΟΔΟΤΟΣΑΡΙΣΤΟΛΟΧ[ΟΥ]

3.

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ
ΞΗΝΟΦΑΝΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡ
ΓΥΝΗΔΕ
ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟ[Υ]

IA
KKPA
ANON

NT[A]

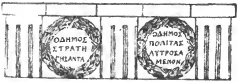
IMΩ[N]

N

1.

[Α]ΡΧΩΝΕΠΩΝΥΜΟΣΓΕΜΕΛΛΟΣΝΕΙΚΙΟΥ
··ΡΧΙΣΔΗΜΗΤΡΙΑΒΑΘΥΛΛΟΥΤΟΘΥΜΙΑΤΗΡΙΟΝ·
ΙΣΦΕΡΟΝΟΝΗΣΙΜΟΣΚΑΙΦΙΛΕΙΝΟΣΟΙΦΙΛΕΙΝΟΥ
ΙΟΥΤΟΙΗΡΣΑΝΤΟΘΥΣΜΙΚΟΝΕΤΟΣ

2.

3.

L·EROTI LABIENANO ET SVIS·O···
ΕΑΠΓΑγ ······ ·ΕΡΟΤΙ·ΛΑΒΙΗΝΑΝΟΙ ΚΑ···

ΜΟΜΗΣΕΝ]
ΝΣΩΣ ΤΕΦΑ]
ΚΟΥΣΑ ΓΟΡΑ]
ΛΩΣΚ
ΣΗΟΜΟΥ
ΙΣΥΜΦΕ ΡΟΝ]

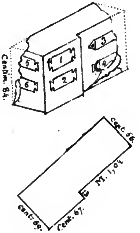
ΝΙΚΟΥ···ΚΑΙΗΡΑΚ[ΛΕΙ]

n

1.

ΣΩΚΡΑΤΗΣΑΝΤΙΓΟΝΟΥΚΑΙ
ΝΙΚΗΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΥΠΕΡΤΟΥ
ΥΙΟΥΘΕΟΤΕΛΟΥ[Σ]ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ
ΚΑΙΥΓΕΙΑΙ

2.

Tab. XLV.

ΑΡΧΟΝΤΟϹΠΥΡΡΑΚΟΥΤΟΥΛΟ
ΓΙΟΥϵΠΑΦΡΟΔΙΤΟΝϵΠΑΦΡΟ
ΔΙΤΟΥΠΕΡΤΟΥΠΑΙΔΙΟΥΕΠΑ
ΦΡΟΔΙΤΟΥΤΗΝΠΑΙΔΙΚΗΝΤΡΙΧΑ
ΥΓΙΑΚΑΙΑϹΚΛΗΠΙωΤΗΝΠΑΙ
ΔΙ. . .

Tab. XLVI.

ΤΗΝΠΡΩΤΟΤΜΗΤΟΝΤΡΙΧΑ
ΤΗΝΕΦΗΒΙΗΝΚΕΙΡΑϹΕΘΗΚΕϹΤΡΑ
ΤΟΝΕΙΚΟϹΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥΑϹ
ΚΛΗΠΙΩΥΓΕΙΑΤΕΔΩΡΟΝΑΥ
ΤΟϹΥΠΕΡΤΟΥΥΟΥϹΤΡΑΤΟΝΕΙ
ΚΟΥΧΑΡΙΝ

ΟΥ]
Υ
ΗϹ

ΝΕΟΥ
ΕΠΙΝΑΠΟΟΥ
ΑΥΡ·ΧΡΗϹΙΜΟΥ
ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ
ΛΑΝΠΑΔΑΡΧΗ
ϹΑΝΤΟϹΔΩΡΟ
ΘΕΟΥΤΟΥ· ΘΕ
[Α ΟΤΕΙΜΗΤΟΥ
ΑϹΚΛΗΠΙΩ
ΚΑΙΥΓΕΙΑ

1.

ΟΡΡΝΙΟΣ
ΕΝ ΚΑΙΡΟΣ
ΣΤΕΝΗΡΕΤΟΣ
ΕΥΔΗΜΟΣ

2

ΟΔΗΜΟΣΟΚΑΡΘΑΙΕΩΝΓΑΙΟΝ ΙΟΥΛΙΟΝ
ΓΑΙΟΥΥΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑ
ΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΓΕΓΟΝΟΤΑΧΕΣΟΤΗΡΑ[ΚΑΙ]
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΑΙΤΗΣΗΜΕΤΡΑ[Σ]ΠΟΛΕΩΣ

3.

1.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ⁝ΙΣΟΤΗΛΗΣ
ΚΑΛΛΙΣΤΩ

2.

ΔΕΙΝΟΚΡΑΤΗΣ
ΔΕΙΝΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΙΞΩΝΕΥΣ

3.

ΟΝΤΩΣΔΙΖΗΑΙ
ΞΕΝΕΦΙΛΤΑΤΕΤΙΣ
ΠΟΘΕΝΕΙΜΙΚΩΜΕΝ
ΜΟΙΠΑΤΡΙΣΕΣΤΙΝΕΓΩ
ΔΟΝΟΜΑΝΕΙΚΟΜΗΔΗΣ
ΜΟΥΣΑΩΝΘΕΡΑΠΩΝ
ΑΔΩΝΘΥΜΕΛΑΙΣΙΝΟ
ΜΗΡΟΥΔΟΞΑΙΣΕΝΓΕ
ΛΑΣΑΣΠΕΡΙΚΕΙΜΑΙΝΗ
ΔΥΜΟΝΥΠΝΟΝ

1.

ΓΙΣΤΟΣΙ
ΜΛΙΩΤΗΣ

2.

ΜΥΡΤΙΣ
ΟΡΝΙΘΙΩΝΟΣ

3.

ΝΑΥΣΙΚΡΑΤΗΣ
ΝΑΥΣΙΧΑΡΟΥΣ
ΑΙΞΩΝΕΥΣ

4

ΑΓΑΘΗΜΕΡΙΣ Σ Η ΣΕΝΠΡΩΝΙΟΣ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΕΚΚΟΛΛΥΤΕΟΥΝΙΚΗΤΗΣΚΟΛΛΥΤΕΥΣ

5.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΝΗΡΕΟΣ
ΜΙΛΗΣΙΟΣ

1.

ONACωΛΘΗΝΟΔωΡΟΥΕΚΠΕΙΡΕΕωΝ

2.

ΧΑΡΙΣΤΩΚΑΙΚΙΛΤΙΕΙΡΗΜΩΚΑΙΚΙΛ
ΙΟΥΜΙΛΗCΙΑ

3

ΣΤΑΚΤΗΖΗΝΩΝΟΣΕΚΥΔΑΘΗΝΕΕ
ΩΝ

4.

CΥΝΑΡΧΙΑΔΙΟΝΥCΙΟΥΕΞΑΘΜοΝΕωΝ

5.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΣΑΛΑΜΕΙΝΙοΣ